

Рідна КРАЇНА

КИЇВСЬКИЙ СПЕЦВИПУСК

Громадський рух Миколи Томенка «Рідна країна»: «Український світ» та «єврореалізм» замість «руського міра» та «єврокомунізму»

Останнім часом українська правляча політична еліта активно просуває міф про так званій «єврокомунізм», відповідно до якого Україна заживе власним щасливим життям, якщо буде покійно виконувати настанови міжнародних фінансових організацій, Сполучених Штатів Америки та Європейського Союзу.

Зокрема, уряди А. Яценюка та В. Гройсмана дуже добре освоїли цю «грамоту» і всі непопулярні та антисоціальні рішення обґрунтовували вимогами МВФ чи «приведенням до відповідності європейським стандартам». Для реалізації цієї своєрідної неокомуністичної ідеї про «світле майбутнє в європейському

капіталізм», наша влада йшла на неймовірні поступки та виконувала всі настанови від різноманітних закордонних структур, не рахуючись з українським реаліями і потребами. В результаті - у нас майже знищена власна національна економіка, власний експортний потенціал, Україна перетворюється на сировинний придаток, значно знизився рівень життя громадян...

За даними Державної служби статистики, за I квартал 2016 року реальні доходи на душу населення зменшились на 14,9%. Сумна картина подальшого домінування імпорту над експортом: біля 1 млрд. доларів в мінусі. А несплачена зарплата сягнула 1 млрд. 866,5 млн. гривень!

Але дедалі стає зрозумілішим, що в Європі чекають не слабку корумповану Україну, а успішну державу з власною ідеологією, сильною економікою та стабільним середнім класом! Саме така держава мала би більше шансів зайняти місце в європейській спільноті, а не та країна, яка ходить з протягнутою рукою...

Тому цілком очевидно, що європейські інститути - це не визначальний, а лише ОДИН із багатьох інструментів, покликаних покращити якість та безпеку життя людини, соціальні та гуманітарні стандарти суспільства, зміцнити обороноздатність держави.

Проста зміна міфологічного тренду часів Радянського Союзу - «наступні

покоління будуть жити при комунізмі» на нинішній міф про те, що потерпівши кілька років (або, як каже В. Гройсман, 10 років), ми щасливо заживемо в Європейському Союзі, - є неправильною і шкідливою.

Необхідно спиратися на власну, українську мрію, яка будуватиметься на піднесенні власної економіки, національної освіти, науки, культури тощо. Саме така держава мала би більше шансів зайняти місце в європейській спільноті, а не та країна, яка ходить з протягнутою рукою...

Тому настав час змінити світоглядну стратегію України: на сьогодні український світ та єврореалізм важливіші за європейський комунізм!

Формуйте разом з нами ГРОМАДСЬКУ СТРАТЕГІЮ для України! Долучайтесь до Громадського руху «Рідна країна»
Пропозиції надсилайте на скриньку ua.ridna@gmail.com

РІДНА КРАЇНА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ТЕБЕ

Спочатку європейськими треба було зробити стандарти життя, а потім - тарифи!

Протести громадян, викликані підняттям тарифів, змусили Прем'єр-міністра В. Гройсмана нарешті зрозуміти, що заробітні плати і пенсії в Україні - мізерні й недостатні для оплати нинішніх тарифів. У відповідь він запропонував «оновлену» державну політику від свого уряду: спочатку підвищення тарифів, а потім - поетапне підвищення пенсій та зарплат.

Але, як кажуть в Україні, воно то так, та трішечки не так...

По-перше, тарифи в Україні вже підвищили відсотків на 200. А соцстандарти для населення очільник уряду пообіцяв збільшити з грудня 2016 року (тобто, через півроку) лише на 10%! У математичній площині цифри точно не сходяться...

По-друге, не все гаразд і з логічною послідовністю. Адже для того, щоб у людей реально зросли зарплати і пенсії, уряду слід було починати з відродження української економіки, створення робочих місць. Потім варто було зайнятися демонополізацією енергетичного

ринку, щоб монополісти (тобто, олігархи) не визначали цінову політику в сфері житлово-комунальних послуг. Одночасно мала проводитися і реальна робота з детінізації економіки та легалізації заробітних плат, що виплачуються «в конвертах». Тобто, зробити багато важливих і необхідних речей для забезпечення європейських стандартів життя людини.

От щойно такі європейські стандарти будуть втілені в життя українців, - ось тоді і європейські тарифи можна запроваджувати. А інакше протести населення проти непомірних комунальних платежів при мізерних доходах є абсолютно зрозумілими, очевидними і очікуваними!

На жаль, поки що політика влади, популярно кажучи, виглядає таким чином: багаті стають надбагатими, середній клас - бідними, а бідні - жебраками.

МИКОЛА ТОМЕНКО, лідер Громадського руху «Рідна країна»

Що стоїть за банкрутством «Хрещатика»?
Читайте на 2-й шпальті

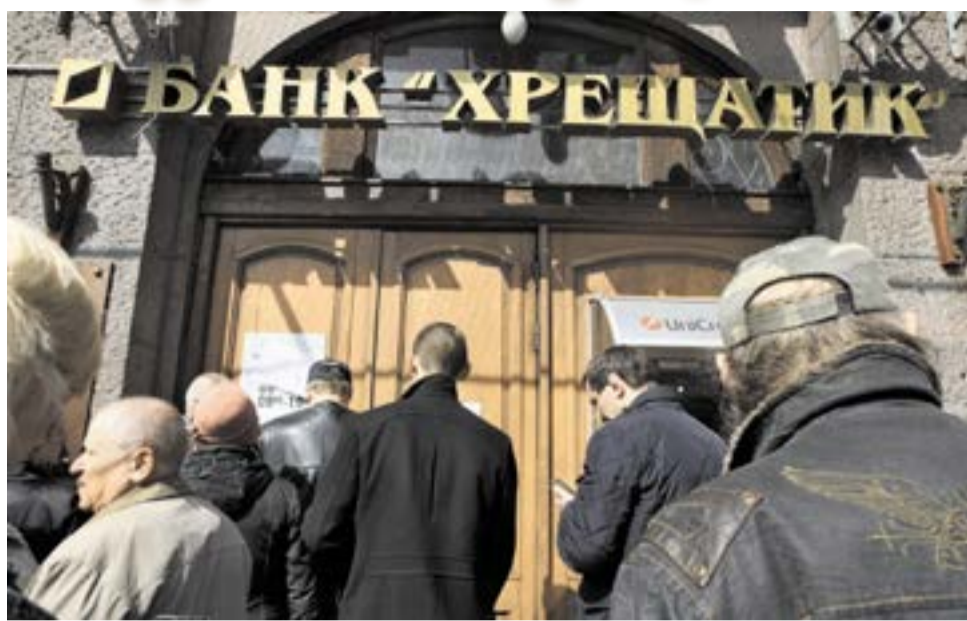
Обирайте 7 історичних міст та містечок України!
Читайте на 3-й шпальті

Про «конституції» від Луценка, Кличка, Гройсмана
Читайте на 4-й шпальті

Що стоїть за банкрутством «Хрещатика»?

Попри те, що за останні два роки НБУ ліквідував третину банківських установ країни, надійність «Хрещатика» не викликає сумнівів. По-перше, за даними на кінець 2015 року він займав 18 місце за розмірами активів серед українських банків, а це вже само по собі є непоганим фактором.

По-друге, одним із найбільших співвласників банку була Київська міська адміністрація (25% плюс 1 акція), і в міському бюджеті на 2016 рік передбачалася докапіталізація «Хрещатика» на 100 мільйонів гривень. Крім того, в «Хрещатику» зберігалися статутні кошти усіх комунальних підприємств столиці. І саме цей банк спільно з київською мерією випускав соціальні «Картки киянина». І, тим не менш, «Хрещатик» умисно довели до банкрутства. Чому?

Слід зазначити, що ліквідація банку - завжди дуже прибутковий бізнес. Звісно, не для акціонерів банку і не для вкладників. А для інших осіб. У випадку з банком «Хрещатик» зацікавлених слід пошукати серед оточення Віталія Кличка та його головного «касир» - Вадима Столара. Столар - колишній нардеп-регіонал - нині є «смотрящим» за фінансовими потоками Києва та комунальним майном. Так, приймайні, засвідчують чисельні джерела.

Вже давно, за даними мас-медіа, Столар намагався підім'яти під себе найбільші комунальні підприємства Києва («Київенергохолдинг» і «Київгаз»), взяти під контроль банк «Хрещатик», а також реалізувати ряд сумнівних будівництв у найбільш престижних районах міста Києва. Останнє є звичною для Столара справою, адже його прізвище фігурувало і серед співзасновників «Еліта-центру». Комунальні підприємства, пов'язані з «Хрещатика» вчасно подбав і його

володіє російський «Внешнекомбанк», а також дозвіл російському «Альфа-Банку» придбати «Укрсоцбанк» - ланки одного ланцюга. Адже не є секретом, що за час роботи Валерія Гонтаревої на посаді голови НБУ російські банки подвоїли свою частку на українському ринку! Загалом, за час головування в НБУ Валерія Гонтаревої знищено не менше третини українських банків. Тисячі працівників банківського сектору змушені шукати нову роботу. Бізнес втратив біля 150 мільярдів гривень через перманентний «банкопад». А оскільки серед вкладів, які «згоріли», були не лише заощадження приватних осіб, а ще й оборотні капітали підприємств усіх галузей, то результатом цього зрешисованого «банкопаду» став нищівний удар по вітчизняній економіці.

Дружні та родинні зв'язки голови Нацбанку - окрема цікава тема для розмови. Тут принагідно слід згадати й інформацію про те, як син чиновниці, скориставшись інсайдерською інформацією щодо стану «Дельта банку», встиг врятувати свій банківський вклад. Пояснення тому, чому попри шалений непрофесіоналізм В. Гонтарева і далі залишається у своєму кріслі, вочевидь, криється у тому, наскільки вона є близькою до Президента України Петра Порошенка. Отож, комфортне існування для Гонтаревої Порошенко забезпечуватиме настільки довго, наскільки це буде можливим.

І тут вже все залежатиме від того, чи захоче Президент Порошенко потопати разом із нею, чи викине Гонтареву як баласт за борт свого «Титаніка». Доки обнулення рейтингу не накрило Президента, як дев'ятий вал, від якого вжене буде порятунку. **МИХАЙЛО ПОЖИВАНОВ, голова «Фонду муніципальних реформ «Майдубельське право»**

Військова агресія з боку Росії — це найсерйозніший виклик для України в новітній історії. Йдеться не лише про те, якою буде держава, на кін поставлене питання самого існування нації. Одним із головних чинників нищення нашого суверенітету є масштабна, системна інформаційно-символічна війна, яку проводить агресор.

Окупація Криму та частини Донбасу — це наслідок маніпулятивної пропаганди кремльського «зомбоцика». Ми не просто не були готові до такого розвитку подій, це очікуваний результат кількарічного злочинного попурання агресору з боку режиму Януковича. Дуже тривожно і печально, що вивиски з трагічних уроків нинішньої історії досі не зроблені.

На сьогодні 95% інформаційно-частотної ресурсу, на якому працюють телерадіокомпанії України, належать олігархічним кланам. Випуск

Порятунк Львова від сміття — за рахунок здоров'я киян?

Сумнозвісне Грибовецьке сміттєзвалище є найбільшим забруднювачем навколишнього середовища у Львівській області. Воно працює з 1957 року і термін його експлуатації давно вичерпався. За ініціативи столичного мера Віталія Кличка, Київ зголосився надати тимчасову допомогу у розв'язанні проблеми зі сміттям у Львові. Отож, з 20 червня на столичному заводі «Енергія» спалюється 35% львівського сміття. Мер Києва запевнив, що переробка привезеного за 450 км сміття не позначиться на екології столиці. Натомість екологи та кияни б'ють на сполох.

По-перше, Київ ніяк не можна назвати чистим містом - ні в плані екології, ні в плані чистоти. У 2011 р. на території столиці з розрахунку на 1 кв. м території було вивинито 318,1 тон забруднюючих речовин, що перевищувало середній показник по країні у 29 разів. Сумніваючись, що за наступні роки цей показник зменшиться. Міські звалища переповнені сміттям. До того ж, мегаполіс намагався не задіюватися від смороду стіхійних сміттєзвалищ та «ароматів» станції Бортницької аерації.

По-друге, згадаймо, що Київ несе на собі і тягар Чорнобильської аварії. Загальний рівень забруднення повітря в Києві вище середнього по Україні. В повітрі - діоксид сірки, оксид вуглецю, формальдегід і звичайний пил. При цьому, 70% дерев у Києві «хворіють». Ще у нас є територія заводу «Радикал», де за 37 років виробничої потужності накопичилися десятки тисяч тонн ртуті. Комбінат «Радон» - кладовище атомних відходів. А це Пирогово - сховище радіаційних відходів з усієї

Інформаційні загрози та безпорадність державної політики

книжкової продукції - менше одиниці на душу населення, що є найнижчим показником у Європі. Наклади українських газетно-журнальних видань вперше за роки незалежності опинилися в меншості на українському ринку.

Це не просто цифри - це вбивчий вирок державній політиці у гуманітарній сфері! Чому ж так відбувається? Передусім - це хронічна відсутність української державної політики в інформаційній сфері та фахова неспроможність існуючих державних інститутів виробити й реалізувати таку політику, адекватно реагувати на інформаційні загрози.

Національна рада з питань телебачення і радіомовлення України, Міністерство інформації України, Держкомтелерадіо, Концерн РРТ, Укрпошта, Національна комісія у сфері регулювання зв'язку та інформації не мають єдиної узгодженої стратегії розвитку інформаційної галузі, плану консолідованих дій та спільного бачення засобів реагування на серйозні виклики. Складася унікальна ситуація, коли в умовах війни кілька державних органів влади замість того, щоб активно, в межах визначених компетенцій, протидіяти агресору, фактично, лише дублюють одна одну, імітуючи бурхливу діяльність.

Якщо наш політикум вважає великою державотворчою місією ухвалення відповідного закону щодо запровадження «аж» 35% квот

української пісні в національному радіоэфірі - боляче говорити про пошанування в рідній оселі прав титульної нації, яка складає 80% від загальної кількості громадян країни.

Це шлях (за аналогією південноафриканських бушменів чи північноамериканських індіанців) до української резервації!

Після відповідного косметичного перелицювання, заміни брендів, зміщення акцентів у риторичні в українській інформаційній простір продовжує підступно вживатися «руський мір». Приватні телевізійні компанії, ведуть неприховану пропаганду радянсько-російських цінностей через художньо-мистецькі, пізнавальні, розважальні програми, трансляцію фільмів та серіалів. Мережеві приватні радіостанції нахабно нав'язують вульгарні смаки країни-агресора.

В епоху цифрових технологій Україна демонструє зраки печерної технічної відсталості в системі масово-комунікаційних зв'язків. Ніхто досі так і не спромігся заглибитися аналогових сигналів радіотелевізійних передавачів, що безперешкодно працюють на територіях так званих ДНР і ЛНР, де ведуть антиукраїнську пропаганду. Спроби ж проникнути на тимчасово окуповані території через низькочастотний хвильовий діапазон виглядають принаймні школярством. У результаті так званого «технічного переоснащення» телевізійних

передавачів і зменшення їхніх потужностей суттєво скоротилася зона покриття програмами національного телебачення, відсутній і зрозумілий план запровадження цифрового мовлення. Замоучується питання про перехід національного радіомовлення на цифрові стандарти.

Розрекламований проект створення суспільного телебачення та радіо, фактично, перетворив державні та комунальні телерадіоорганізації на єдиний «інформаційний колгосп», що за бюджетні та грантові кошти пропугує своїх владних покровителів та демонструє закордонний «секонд-хенд».

Отож, під час так званої «Гбриноїд» війни-ми втрачаємо не лише території держави, а й найголовніше — людей, зомбованих російськими теле- і радіоканалами, які впроваджують у свідомість усталені стереотипи чужинських, світгоглядних моделей поведінки. А через це втрачаємо і свою історію, свою культуру, свою самоідентифікацію та самообутність УКРАЇНЦІВ. А наша влада тим часом мовчки спостерігає за цим. Цікаво: спеціальної роботи від немічності?

ВІКТОР НАБРУСКО, секретар Національної спілки журналістів

Місія Порошенка - статус так званого «перехідного президента»

Розпочалося обговорення необхідності другого терміну президентства Петра Порошенка з наведеними аргументів щодо важливості реалізації його стратегії, програми та відповідності до країни. Виходячи з цього, можна сказати, що своєрідною місією Порошенка на цей період розвитку української держави став статус так званого «перехідного президента». А будувати країну, про яку мріють більшість громадян України, - це вже завдання для іншого Президента й іншої влади.

МИКОЛА ТОМЕНКО, лідер Громадського руху «Рідна країна»

Обирайте 7 історичних міст та містечок України!

Триває проміжний етап акції «7 чудес України: історичні міста та містечка» - Інтернет-голосування на сайті www.7chudes.in.ua, анкетування експертів та презентація фіналістів для журналістів (прес-тури).

Нагадаємо, акція «7 чудес України: історичні міста та містечка» - це вже V етап всеукраїнської акції «7 чудес України», ініціатором і організатором якої є Фонд Миколи Томенка «Рідна країна». У попередні етапи вже визначали: «7 історико-архітектурних чудес України» (2007 р.), «7 природних чудес України» (2008 р.), «7 чудес України: замки, фортеці, палаци» (2010 р.) та «7 чудес Києва» (2013 р.).

В акції «7 чудес України: історичні міста та містечка», яка проходить у 2016 році, беруть участь

ті міста і містечка, що мають значиму історію (їх можна позиціонувати як історичні), які можуть продемонструвати своє унікальне архітектурне обличчя та мають туристичну інфраструктуру для відвідувачів.

«А загалом ця акція пройде під гаслом «Мандруйте Україною. Відпочивайте в Україні. Любите Україну!», - зазначає голова Організатору акції Микола Томенко.

Так, з 1 березня до 1 червня Оргкомітет приймає та розглядає заявки на участь в цій акції від представників місцевих громад, громадських організацій, туристичних компаній, вищих навчальних закладів тощо.

І за рішенням Організатору був визначений такий список із 21 фіналіста:

З 1 червня до 25 вересня 2016 року на офіційному сайті www.7chudes.in.ua триватиме голосування, де кожен зможе обрати зі списку фіналістів свої 7 найкращих історичних міст і містечок України. Також відбудуться презентації фіналістів, прес-тури і анкетування експертів.

На заключному етапі акції відбудеться підведення підсумків за результатами опитування експертів та Інтернет-голосування (50/50).

І наразі, 27 вересня 2016 року, в День туризму, відбудеться оголошення семи переможців акції «7 чудес України: історичні міста та містечка».

Після оголошення результатів акції Оргкомітет бере на себе зобов'язання протягом наступного року з метою популяризації фіналістів акції підготувати та випустити про них фільми, а також виготовити різноманітну поліграфічну продукцію.

Нагадаємо, що за попередніми етапами акції «7 чудес України» вже відзняті 40 пізнавальних фільмів, які транслюються на телеканалах та які можна переглянути онлайн і скачати на офіційному сайті акції - www.7chudes.in.ua.

Автор «Ідеальної України» повернувся на Чернігівщину

Тепер на Чернігівщині в селі Дідівці Прилуцького району можна відвідати оновлений Музей-садибу Миколи Костомарова, де видатний український історик, мислитель прожив десять років зі своєю єдиною любов'ю Аліною Крагельською.

Нині у відреставрованому будинку відкрито 5 кімнат, де представлено й історія села, і життя Миколи Костомарова, і Кирило-Мефодіївське братство. Як відомо, Микола Костомаров був одним із ідеологів Кирило-Мефодіївського братства та автором знаменитої «Книги буття українського народу», світоглядної конституції України.

Все це стало можливим завдяки спільній роботі Фонду Миколи Томенка «Рідна країна», Фонду Валерія Дубіля «Європа та культурологу, заслуженому діячеві містечка України Борису Дедову, які працювали над цим проектом з 2008 року.

Остаточне завершення робіт заплановано на 2017-й рік, до 200-річчя з дня народження Миколи Костомарова.

НА ЗАМІТКУ

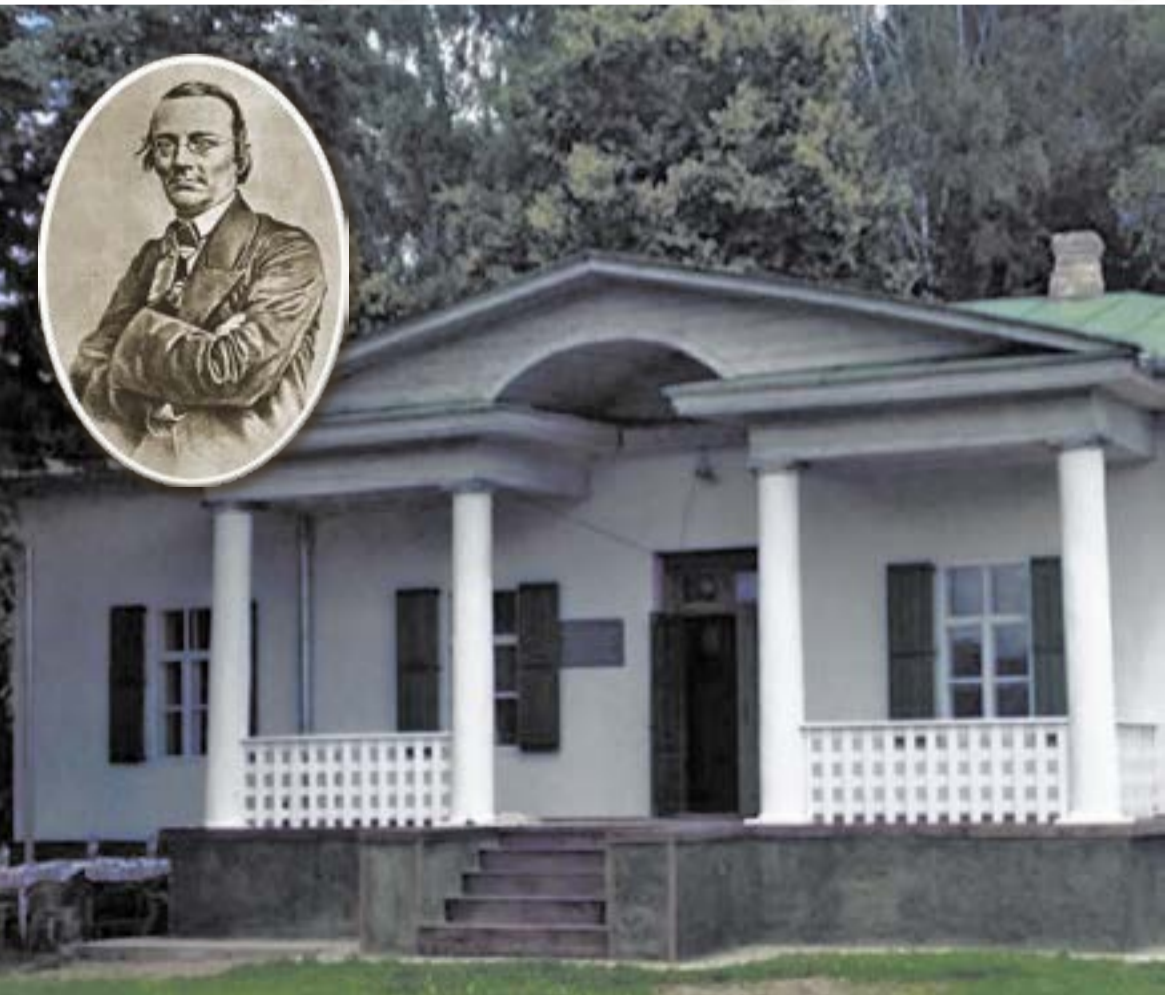
«Книга буття українського народу» - це своєрідна світоглядна конституція, нарис «ідеальної країни» українського народу.

«Золотий час» українців Костомаров бачив у кращі часи козащини: «*Не любила Україна ні царя, ні пана, а зкомпоувала собі козацтво, єсть то істме братство, куди кожний, пристаючи, був братом друзь-чи був він преж того паном чи невольником оби християнини, і були козаци між собою всі рівні, і старшини вибирались на раді і повинні були слуховати всім по слову Христовому, і жодної помли панської і титула не було між козаками».*

Тоді «всаякий чужестранець, заїхавши в Україну, дивувався, що ні в одній стороні на саїті так щиро не моляться богу, ніде муж не любив так своєї жони, а діти своїх родителей».

Більше того, М. Костомаров переконаний, що такий устрій держави переїняли би й інші слов'янські народи, беручи за приклад Україну часів козацтва. Натомість Польща «не хотіла одркатись од свого панства», а «*цар московський усє рівно було, що ідол і мучитель».*

А завершується «Книга буття українського народу» оптимістичним пророцтвом про те, що і «Україна буде неподеглено Річчю Посполитою в союзі слов'янським. Тоді скажуть всі язики, показуючи рукою на те місто, де на карті буде намальована Україна: «От камень, его же не брегаша зжидущий, той бисть во главу».

До 20-річчя Конституції України

5 КОНСТИТУЦІЙНИХ УРОКІВ
від Мазепи-Орлика для Порошенка-Гройсмана

Історія написання української Конституції дає дуже багато підказок для проведення сьогоднішньої конституційної дискусії. Зокрема, документ, що зветься Конституцією Пилипа Орлика, який насправді був документом колективним, виник після аналізу помилок та поразки гетьмана Івана Мазепи і його команди під Полтавою у червні 1709 року.

Мазепа і Орлик прекрасно розуміли, що прості люди, які проживають в містечках і селах, сім'ї військових тощо занадто затиснуті великою кількістю податків, не мають достатніх прав і вольностей, а також обізнані про корупцію в оточенні тодішньої влади. Окрім того, швидка геополітична зміна курсу Івана Мазепи від стратегічного партнерства з Росією до стратегічного партнерства зі Швецією зокрема та Європою загалом не була донесена та роз'яснена широкому загалу.

Щоб отримати довіру українського суспільства, фактично, і були сформульовані статті основного закону, які би давали можливість, перш за все, простим людям змінити ставлення до тодішньої влади (гетьмана і його команди) та заручитися її підтримкою. Тому багато статей Конституції, які ми позначасмо як демократичні, справедливі й такі, що випередили у часі багато норм європейських конституцій, з'явилися ще 5 квітня 1710 року.

Очевидно, що і через 306 років у Конституції Пилипа Орлика можна знайти багато концептуально важливих речей, які є не лише слуханими, а й повинні слугувати своєрідними дороговказами у нинішній конституційній дискусії або у ставленні можновладців до Основного Закону.

I. Конституція і закон – один для всіх: від глави держави до простого громадянина

«...Але коли деякі Гетьмани Війська Запорозького узурпували владу, порушуючи всляке природне право й рівність, вони на власній розсуд встановили такий закон: «Я так хочу, я так велю». Через таке деспотичне право (завдяки) некомпетентності гетьманського правління на батьківщині і у Війську Запорозькому виникли численні безпорядки, порушення законів і вольностей, громадянські утиски, насильницьке розміщення військових постів, зневажливе ставлення до старшин, полковників та знатних козаків ... Якщо у діях Ясновельможного гетьмана буде помічено щось несумісне з правами та вольностями, шкідливе та некорисне для Вітчизни, тоді Генеральна Старшина, полковники і генеральні радники будуть уповноважені вільними голосами чи приватно або, якщо виникне така необхідність, й публічно на раді висловити Його Вельможності докір щодо порушення прав та вольностей без осудження та найменшої образи високої регіментарської честі. На ті докори Ясновельможний гетьман не має ображатися та мститися, а навпаки,

намагатися виправити неодоленості» (зі ст. VI Конституції Пилипа Орлика).

II. Як побороти корупцію в кадрових призначеннях керівництва держави та забезпечити справедливе правосуддя

«...Оскільки ж усі тягарі і здирство нещасного простолюду беруть свій початок із підкупу за сприяння особам, що просять і домагаються судових посад, не користуючись довір'ям і не маючи заслуг, але ненаситно прагнучи до власного збагачення, розбецуючи урядовців, козаків і простолюдинів, завойовуючи прихильність Гетьмана підступними дарунками, за допомогою яких намагаються без вільних виборів, всупереч праву і рівності, піднятися на вершину полкових та інших урядів і почестей, тому найсерйознішим чином постановляємо, що Ясновельможний Гетьман не надаватиме нікому ніяких урядів ані почестей, керуючись якоюсь попередньою оцінкою вартості полковницьких відзнак чи інших козацьких та простих посад, і не нав'язуватиме на них нікого силоміць. Але завжди як козацькі, так і прості урядники, а особливо полковники, повинні обиратися вільним волевиявленням і голосуванням, і після виборів затверджуватися гетьманською владою, хоча вибори цих виборних (осіб) не повинні оголошуватися і здійснюватися без гетьманської згоди. Цей закон належить виконувати і полковникам, не призначаючи сотників та інших урядників на основі дружніх стосунків і особистої прихильності без вільного голосування всього повіту, але обираючи і не усуваючи від урядів через приватні сутички» (зі ст. X Конституції Пилипа Орлика).

«Якщо хтось із старшин, полковників, генеральних радників, знатних козаків та всіх інших урядників, а також із рядових козаків учинить злочин, що шкодить гетьманській честі, виявившись винним через нечесливий умисел або випадково, у такому разі подібних винуватців (злочину) не повинен карати сам Ясновельможний Гетьман із власної ініціативи і помсти, але таке правопорушення – і умисне, й випадкове – має підлягати (розгляду) Генерального Суду, який повинен винести рішення не поблажливе й не лицемірне, а таке, якому кожен мусить підкорятися, як переможений законом» (зі ст. VII Конституції Пилипа Орлика).

III. Як захистити соціальні права простих громадян та встановити справедливі податки

«Оскільки податки на річну платню компанійцям і сердюкам (кінним і пішим козакам з гетьманської лейб-гвардії) та інші публічні видатки, а також стації на компанійців та сердюків були встановлені як загальна повинність для всіх жителів України, і козаків, і простолюду, отож і податки, й задані вище стації мають бути всюди ліквідовані і повністю відмінені. Таким чином, державна скарбниця, закрита для задоволення державних потреб, повинна бути відновлена за рахунок регулювання видатків. Що ж стосується платні кінним і пішим після закінчення війни, то вона повинна залишатися серед військових служб у віданні Гетьмана, про що на Генеральній Раді буде обговорено і прийнято постанову» (зі ст. XV Конституції Пилипа Орлика).

«... Після того, як наша власна батьківщина буде втихомирена від збурення війнами й звільнена від московського рабства, нехай буде призначена і через спеціально встановлених комісарів здійснена ревізія усіх видів публічних і приватних володінь і за високим рішенням Генеральної Ради у присутності Гетьмана нехай буде ухвалено урочисто й непорушно: кому належить згідно з законом, а кому не належить користуватися правом володіння публічними маєтками, і які саме належить виконувати повинності підданам. Подібним же чином збільшуються тягарі нещасного пригнобленого простолюду й тому, що чимало заможних козаків під приводом права

підсудства захищають прийнятих на свою садибу простолюдинів від будь-якої міської й сільської повинності. Так само і заможні купці, відзначені гетьманськими вольностями, а також ті, що перебувають під заступництвом і опікою полковників, уникають виконання належних публічних повинностей і відмовляються надавати допомогу нещасному простолюдині. Через це Ясновельможний Гетьман своїми Універсалами повинен буде подбати як про повернення селян, прихованих (у володіннях) царя, так і про заборону звільняти купців від несення публічних повинностей, не протегуючи їм у цьому надалі» (зі ст. XII Конституції Пилипа Орлика).

«Часто люди бідні скаржаться на численні здирства з боку збирачів державних податків та податкових чиновників, а також ярмаркових об'їждчиків. Бідній людині взагалі неможливо на ярмарку продати будь-яку річ для полегшення своєї бідності та купити щось для власних потреб без ярмаркової плати. А не дай Боже, хоч чимось завинити, то будеш обідраним ярмарковими об'їждчиками з ніг до голови. Тому нехай збирачі податків та податкової чиновники збирають до державної скарбниці тільки те мито і тільки з тих товарів, які будуть виражені у майнових угодах, нічого зайвого від купців не вимагаючи і людям бідним здирства не чинячи. Так само й об'їждчики ярмаркові повинні збирати мито з тих, кому належить його платити, а не з убогих людей, які прибули на ярмарок, щоб щось продати або купити для власних потреб» (зі ст. XVI Конституції Пилипа Орлика).

«...Подібно до того, як Ясновельможному Гетьману з обов'язку його уряду належить керувати й наглядати за порядком щодо всього Війська Запорозького, так само він повинен пильно дбати про те, щоб простим козакам і простолюдинам не чинилося надмірних утисків, спустошливих поборів і здирств. Бо ці надужиття спонукають люд залишати обжиті місця і відходити до чужих країв за межі рідної землі, аби полегшити подібні тягарі і шукати життя кращого, спокійнішого і легшого. Через це нехай пани полковники, сотники, отамани, урядники і виборні не наважуються пригноблювати свою домашню челядь і простих козаків, а особливо простолюдинів, які не знаходяться у прямій залежності від їхніх урядів чи в їхньому особистому підданстві, послаючи (їх) косити сіно чи збирати врожай, виганяючи на укріплення валів, відбираючи насильно, шляхом грабунку чи примусового продажу земель, за якусь незначну провину все рухоме й нерухоме майно. Також ремісників не примушувати без дозволу до виготовлення замовлених чи хатнього вжитку речей, а козаків не звільняти від служби заради (виконання) приватних доручень. Ясновельможний Гетьман повинен заборонити ці зловживання, що так поширилися, й, уникаючи їх сам, гідним наслідування прикладом, і викорінюючи» (зі ст. X Конституції Пилипа Орлика).

IV. Державна підтримка військових та їхніх родин

«Встановлюється і оголошується непорушним, що вдови козаків, їхні дружини та діти-сироти, козацькі господарства і (господарства) жінок, чоловіки яких перебувають на війні або на якихось військових службах, не притягатимуться до жодних обов'язкових для простого люду загальних повинностей і не будуть обтяжені сплатою податків» (ст. XI Конституції Пилипа Орлика).

V. Про гарантії самоврядування міст та громад

«Силою цього Виборчого акту ухвалюється, щоб столичне місто Русі Київ та інші міста України зберігали недоторканими й непорушними всі свої справедливі отримані закони та привілеї й це мусить у відповідний час обов'язково підтверджуватися гетьманською владою» (ст. XIII Конституції Пилипа Орлика).

3 сайту www.ridna.ua

ГУМОР ІЗ СОЦМЕРЕЖ: Конституція від Луценка, Кличка, Авакова, Гройсмана, Порошенка (Зі сторінки www.facebook.com/michael.shchur)

КОНСТИТУЦІЯ ВІД КЛИЧКА

1. Джерелом влади в Україні є джерело влади в Україні
2. Не всі українці мають право дивитись у завтрашній день
3. Кожен має право готуватися до землі

КОНСТИТУЦІЯ ВІД ГРОЙСМАНА

1. Джерелом влади в Україні є вінницький фонтан
2. Громадянин має право народитись не у Вінниці, але тоді втрачає право бути у владі

СОЛІДАРНІСТЬ
БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА

КОНСТИТУЦІЯ ВІД АВАКОВА

1. Джерелом влади в Україні є Фейсбук.
2. Коменти і перепост прирівнюються до голосування на виборах
3. Кожен має право відкрити Нову патрульну поліцію в новому місті, якщо в нього почав падати рейтинг

КОНСТИТУЦІЯ ВІД ЛУЦЕНКА

1. Основний Закон має слугувати людині
2. Якщо Основний закон слугує іншій людині, його змінюють

СОЛІДАРНІСТЬ
БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА

КОНСТИТУЦІЯ ВІД ПОРОШЕНКА

1. Україна - суверенна, демократична, правова держава
- 2 - 798. Перехідні положення

СОЛІДАРНІСТЬ
БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА